

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Feracitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

PRUDENTIA. CAP. XXIX.

SI autem volentem Gruem cum lapillo pinxissent, hieroglyphicum id prudentiam significare dicebatur. Ex probatissimis enim autoribus didicimus Grues, dum in sublime volant, lapillum ideo gestare, ut lapsu illius explorent, supra terramne an mare volitent, quod intelligunt ex sono, ac proinde confidendumne, an ulterius procedendum sit. Maximus Tyrius causam aliam memorat lapilli assumendi. Nam quoniam in volatu fluere videntur instar navis, quam agitent impellantque undæ, suæ sibi consciæ imbecilitatis, antequam volatui se credant, lapillum rostro suscipere, quo unaquæque earum, veluti firmamento vacillaturi volatus utatur, eamque habeat salutis suæ custodiam. Atque hoc est quod

Hæc à Plinio, ubi superius.

Sed et apud Plinium dicitur, c. 27 lib. 10. Nam Grues Græcè λέγεται.

apud Solinum legas, Grues harenam devorare, sublatisque lapillis ad moderatam gravitatem fabricari. Quarum prudentiam cum Deucalion non ignoraret, eum à diluvii clade servatum ait Gruum beneficio: hunc enim Pausaniam ait ad supervolantium Gruum clangorem enataste, atque ideo montem, in quem demum evasisset, Geranium, in harum alituum honorem, appellasse.

SUBLIMIUM RERUM INDAGATOR. CAP. XXX.

Prudentia Gruum maxima.

Quod si abque lapillo volentem Gruem figurassent, hominem sublimium indagatorem, & eorum quæ terra procul, & à materia remota sunt studiosum significari volebant. Ipsa enim præpes altissime volat, ut longè lateque speculetur. Quod si subsidere nubes infra despexerit, nunquam ad terram se demittit, usque adeo tempestates, & ventorum procellarumque motus summo studio declinat: utpote quæ sit quietis amantissima. Si verò acciderit ut in tempestate aliqua depressa sit, confestim ad terram se confert, atque humi potius quiescit. Quod si quam in alitem Plotinus hominem transmutari dixerit, qui absque sapientia sublimia tractaverit improbius, cum nullam illi speciem ponat sublimis huius volatus, nempe Gruem ipsam, ex Plotini sententia commode pinxerimus.

PERSEVERANTISSIMI MÔRES. CAP. XXXI.

Pulcherrimum & illud est, quod alii excogitarunt, hominem qui cum atate mors minime commutaverit, sed eodem semper ingenio perseveraverit, per Gruis pennas indicare. Reliquarum enim avium pennæ per atates fere omnes mutantur, nigrescereque in senectâ perspiciuntur, sed Gruum eodem semper colore perseverant.

ORDINIS OBSERVATOR. CAP. XXXII.

Quinetiam in moribus eadem propositi constantia consideratur, cum Grues in volatu ordinem pertinacissime servant. Quare Palamedes apud Philostratum, Vlyssi objicienti literas non ab eo sed à Gruibus inventas, respondet is Grues quidem, quod ad literas attinet, nihil adinventis, verum ad ordinem quem nunquam Vlyses servare didicisset, earum curam referri. Vlysem enim ajunt, quotiens in bello aut Hæctori, aut Sarpedoni, aut Aneæ obviam fieret, ordinem deserere solitum, & ad imbecilliora declinasse.

LABORIS TOLERANTIA. CAP. XXXIII.

Indefatigatum vero laboribus hominem significantes, alas vel pedes Gruum in manibus ejus stantuebant: ferunt siquidem non lassescere ullo labore, qui nervos ex alis aut cruribus Gruis habeat.

FERACITAS. CAP. XXXIV.

IN ostentis, Grus biceps feracitatis indicium est. Appion enim tradit, Oenæo in Menide rerum domina bicipitem Gruem apparuisse, uberrimamque eò anno annonam in Agypto fuisse. Ad hanc,

A hęc, avem sub alio Rege conspectam quatuor capitibus insignem, latissimumque frugum omnium proventum subsecutum.

VER ET HYEMS. CAP. XXXV.

Sunt qui per venientem Gruem, tempus vernum; per Sabeanam, hyemem significari tradant: quandoquidem ea ales omnino est veris & hyemis nuncia, modo veniens, modo recedens: propterea quod calorem & frigus peregrie presentiat. Itaque cum frigus ingruit, alte sublata vastum quid inclamat: cum vero clementius est nata cœlum, per intervalla vocem emittit, & taciturna prope modum allabatur: atque ita vel ex accessu, vel recessu, & ex earum voce, nunc veris, nunc hyemis admonemur.

Grua Græcè aut hyemem nunciat.

B DE MILVIO. CAP. XXXVI.

NE vero picturæ desint, ex quibus temporum qualitates indicentur, cum æstatem Cicada, autumnalem vindemiam Epops, brumale tempus Alcyonè, ver Cuculus, Luscinia, & aliquot aliarum, advolat huc Milvius, in huiusmodi ipse quoque hieroglyphicorum caveam includendus.

VERNUM TEMPUS. CAP. XXXVIII.

ERat enim Milvius ipse quoque verni temporis hieroglyphicum, propterea quod ales ea verno primum tempore incipit apparere, certissimumque sit ejus nuncium. Unde etiam proverbium emanavit, *Milvius procumbere*: qui scilicet pauperum sit mos, hyeme jam deserviente, qua male semper afficiuntur, adventantibus Milviis procumbere eo genium cultu, quo Reges coli solent, ut apud Suidam legas. Aristophanes ait, eo apparente contrarium autumnò tempus ingruere, adesseque contendendi opportunitatem. Nomen autem illi *ιελνίς* apud Græcos in adventu, quod tanto scilicet desiderio expectatus accedat. Hanc autem loci temporisque cognitionem sacræ etiam nostræ literæ per Milvium ostendunt, in quibus habetur: *Milvius in cœlo non ignorat tempus suum: Turdus & Hirundo, & Ciconia, tempus ipsæ quoque adventus sui observare, populus autem meus iudicium Domini non cognovit.*

οὐδὲν δὲ παρὰ τὴν ἐπιπροβόλῃσιν ἄνθρωπος ἀδύνατος εἶναι ἀποδείκνυται.

LOCUPLES. CAP. XXXVIII.

Sunt qui locupletem hominem, latisque agrorum possessionibus ditissimum, per Milvii volantis hieroglyphicum significari tradant: siquidem is dum prædam enanciscitur, spaciosissima aeris intervalla uno oberrat impetu, quasi latifundia descripturus. In huiusmodi significatum Juvenalis Satyram nona:

Tot Milvius intra tua pascua lassis.
Et Persius prius dixerat: *Dives amat Curibus quantum non Milvus oberret.*

RAPACITAS. CAP. XXXIX.

DEdenim philosophi antiquiores illi, qui doctrinam ab Ægyptiis magna ex parte mutuati sunt, deque hominum moribus per palingenesiæ figmenta differuere, cujusmodi est Plato, qui quoque eum secuti sunt Plotinus & Harpocratio, Boethus & Numenius, rapacitatem per alitem huiusmodi intelligi tradidere, hominesque eos, qui avaritiæ studuissent, promptique semper ac parati ad imbecilliorum expilationes, & rapinas, & violentas tyrannides fuissent, in Milvios ac lupos converti, ut Socrates, Phædone, disputat, abireque omnia in ea genera opinati sunt, quorum in vita moribus similes fuissent. In Divinis quoque literis Milvus pro grassatore prædoneve ponitur, Psalmo, ubi secundum Hebræos haberi ait Eucherius, *Milvi abies domus est*. Aristophanes ad hanc alludens rapacitatem, *ιελνίς* dixit *παντοφθαλμον καὶ ἀεραζα τρέφον*, alitem omnium ac rapacem Milvum. Admiratur Plinius rapacissimam & famelicam semper avem, nihil rapere umquam ex funerum ferculis, qua veteres erant ad sepulchra afferre soliti: persuasi scilicet defunctorum animas eundem tenere sensum, & iisdem affici

Milvus omnium vorax.